

ДОШКІЛЬНА ПЕДАГОГІКА

Камінчук М.В.

вихователь II категорії;

Онїкійчук Л.М.

практичний психолог I категорії,

ЗДО «Дзвіночок»

АДАПТАЦІЯ ТА ПЕРЕБУВАННЯ ОСОБЛИВОЇ ДИТИНИ В ЗДО

*«Особлива дитина.
Знедолена природою дитина не повинна знати,
що у неї слабкий розум, слабкі сили.
Виховання такої дитини має бути
у сто разів ніжнішим, чуйнішим, дбайливішим».*
В. О. Сухомлинський.

Інклюзивна освіта – це система освітніх – навчальних послуг, що будується на принципі забезпечуючи права дітей на освіту, яка дає можливість навчатися в загальноосвітніх закладах [1, с. 4].

Всі діти незважаючи на різні навчальні можливості, а також соціальне та культурне походження, повинні мати однакові можливості у навчально-виховних та усіх типах закладах освіти.

Актуальні проблеми: У нашій країні впроваджується нова філософія державної політики, стосовно дітей з особливими потребами, поширюються моделі інклюзивного навчання дітей у загальних та дошкільних закладах.

Наукові фахівці зарубіжних та вітчизняних країн розкривають точку зору з організаційно – педагогічної та загальнотеоретичної сторони проблеми інклюзивної освіти, а саме це Л. В. Будяк, Т. В. Сак, В. М. Синьов, А. Ю. Чигрина, В. І. Бондар, Н. П. Артюшенко. Також розкривається питання психологічної готовності дітей із психофізичними порушеннями та їх оточуючих здорових ровесників до спільного перебування в соціумі і навчанні (Н. Л. Белопольська, І. А. Коробейніков, Є. Є. Дмитрієва, Т. О. Соловійова, У. В. Ульяновка та ін.); створення інклюзивного оточення та властивості педагогічного-психологічного супроводу інклюзії (С. Ю. Кондратьєва, С. В. Сорокоумова, С. П. Миронова, Т. Г. Зубарева); підготовка педагогічних кадрів та формування взаємин в інклюзивних групах (Т. Г. Зубарева, С. П. Миронова, І. Н. Хафізулліна, М. К. Шеремет, Н. Ю. Белова, Ю. А. Ільїна та ін.).

Постанова Кабінету Міністрів України від 15.08.2011р. № 872 «Про затвердження порядку організації інклюзивного навчання у загальноосвітніх навчальних закладах».

Незважаючи на розроблення та впровадження даної проблеми в нашому суспільстві *метою статті є*: соціальна адаптація дітей з особливими потребами в ЗДО.

Результати дослідження: одним із завдань нашого суспільства є роз'яснення батькам про те, що їхні діти повинні відвідувати навчальні заклади загального розвитку. Перевагою сучасної освіти є забезпечення рівних прав для дітей на освіту. У нашому випадку для дітей з особливими потребами. Це дає дітям здобути досвід, яким вона може скористатися в подальшому житті, звичайно всі вони зустрінуть великі труднощі. Адже нещодавно вони ізольовані від суспільства і позбавлені вести повноцінний спосіб життя у середовищі [4].

Прийшовши до дитячого колективу дітей повинні підготувати батьки та налаштувати на позитивне ставлення. Це дасть високий рівень до адаптації дитини з особливими потребами до навчального закладу.

Наш заклад дошкільної освіти відвідує дитина з порушенням психологічного розвитку з розладом поведінки у вигляді синдрому гіперактивності з дефіцитом уваги тяжкого ступеня, з частими опозиційно-протестними реакціями.

Адаптація проходила цієї дитини досить важко. Виражаючи свою агресивність до дітей і вихователя. Спостерігаючи за дитиною довгий час його відношення до дітей та дефіцитом уваги від дорослого, вимагаючи тільки займатися і розмовляти лише з ним. Мені, як педагогу необхідно було докласти багато зусиль, аби залучити батьків до пошуку ідей, щодо адаптації. Запропонували разом із практичним психологом батькам відвідувати та спостерігати за дитиною. Вони зрозуміли, що їхня дитина особлива. Тому всі разом прийшли до висновку, що потрібно показати фахівцям.

Сім'я дитини має значний досвід здійснення адаптації вдома. Тому була проведена робота з мамою про всі види адаптації, які вони вдома використовують [1, с. 15].

Однією з головних адаптацій дитини є соціальна. Вона постійно і активно пристосовує індивіда до умов мінливого соціального середовища. Під час соціальної адаптації у дитини формуються навички спілкування з оточуючими, що допомагають особистості самоствердитися, реалізувати свої потреби та інтереси [2].

У нашому закладі дошкільної освіти здійснюється психолого-педагогічне супроводження дітей з особливими освітніми потребами психологічною службою та педагогічними працівниками [3].

Тому відвідуючи наш заклад дошкільної освіти з цією дитиною займаються вихователь, асистент вихователя, соціальний педагог та практичний психолог. Створивши умови для загального розвитку та намагаємося долучити дитину до колективу без акценту, на тому що він є особливим.

Практичний психолог провидить корекційно-розвивальну роботу, а саме, заняття з розвитку комунікативних навичок з підвищення впевненості в собі; заняття з зниження тривожності та подолання страхів; заняття з розвитку навичок емоційної саморегуляції, з розвитку креативності.

Також надає індивідуальні та групові консультації. Розвивальні заняття тренінги. Виступи на батьківських зборах.

Успіху у вихованні та навчанні дитини з особливими потребами залежить від грамотно організованого психолого-педагогічного супроводу дітей з боку всіх працівників садочка.

Весь процес навчання та виховання індивіда у розвитку має цілеспрямованість на те, щоб забезпечити інтеграцію в суспільство та її соціальну адаптацію більш успішною та благополучною.

Досвід свідчить, що організовано спеціально корекційний освітній процес та співпраця всіх фахівців з дітьми з особливими потребами. Стикаються з труднощами, але вони їх долають у спілкуванні, навчанні та поведінці, дає позитивні результати.

Список використаних джерел:

1. Методичні рекомендації щодо організації навчально-виховного процесу для дітей з особливими потребами (вступ в інклюзію) / укладач Н. Клочко. – Львів, 2013. – 31 с.
2. Аксенова Л. Социально-педагогическая помощь лицам с ограниченными возможностями / Л. Аксенова, Н. Назарова // Специальная педагогика. – М., 2001. – С. 196.
3. Дімітрис Аргіропоулос, Салацька А.П., Тарнавська Н.П., Катинська І.І. Організація інклюзивної освіти в дошкільному навчальному закладі: Навчально – методичний посібник для науково – педагогічних працівників, студентів вищих навчальних закладів / Дімітрис Аргіропоулос, А.П. Салацька, Н.П. Тарнавська, І.І. Катинська – Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2016. – 208 с., іл.
4. Колупаєва А.А., Савчук Л.О. Діти з особливими освітніми потребами та організація їх навчання. Видання доповнене та перероблене: наук.-метод.посіб. / А.А. Колупаєва, Л.О. Савчук, К.: Видавнича група «АТОПОЛ», 2011. – 274 с.

Суворова А.Ю.

аспірант,

*Уманський державний педагогічний університет
імені Павла Тичини*

ГЕНДЕРНА КУЛЬТУРА ВИХОВАТЕЛЯ ЯК НЕВІД'ЄМНИЙ ЕЛЕМЕНТ ПРОЦЕСУ ГЕНДЕРНОЇ СОЦІАЛІЗАЦІЇ ДИТИНИ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

Наразі Україна перебуває на порозі фундаментальних змін в усіх сферах життя її суспільства, що диктовані зовнішньополітичним пріоритетом України – Угодою про асоціацію з Європейським Союзом. Євроінтеграційні процеси, які стали ознакою сучасного життя в Україні, зумовили потребу запровадити поняття гендеру в практичних перетвореннях. Гендер міцно увійшов у науковий, політичний, соціальний, освітньо-виховний простір і став «необхідним конструктором реальних практичних перетворень у суспільних відносинах, складовим базовим компонентом яких є статус жінки та чоловіка» [1, с. 11].